

Пошто је, на веома дуго вријеме, процес исламизације барем половине БиХ иреверзибилан процес, морамо се, нажалост, растајати.

За вријеме просвједна вехабија у Сарајеву један од учесника се обратио ТВ репортеру: "Па што онда ако сам исламски вјерник? Ја барем вјерујем у нешто! А у што ви вјерујете, у доларе, у марке, у еуре?"

Тај просвједник је очито индигниран одређеним аспектима кришћанства гдје бизнис аспекти превладавају. Али то није превише оригинално, јер је социолог Max Weber практично све о томе написао. Са друге стране, точно је да многи аспекти ислама садржавају опћељудске вриједности. Па и конкретно, виђао сам у С. Америци многа мјеста гдје је становништво прешло на ислам, што је резултирало нестанком криминала, дроге и проституције. Ја, особно, цијеним све религије. У мојој спаваћој соби, а најчешће и на самом кревету, су свети списи, кришћански и исламски, као и филозофијске источњачке религије. Куран је, што је за мене изузетно вриједно, проткан библијским мотивима. Већи дио мојих објављених рукописа почима на религијским митовима, а у неким се даје и преглед религијских вјеровања. На концу, исламска вјерница је и бака мог дјетета, Севда, коју волим као властиту мајку.

Не смије се, међутим, заборавити да је јудеокришћанство извор свега позитивног оствареног унутар (и од) наше цивилизације. У првом реду мислим на мојсијевски универзални морал, на Кантов морални императив, на универзална људска права, као и на практичне аспекте кришћанства садржане у социјалдемократији. И те вриједности постоје и развијају се без обзира на одређену прљаву праксу Западна која озбиљно ставља у питање властита цивилизацијска достигнућа. Ислам, који је ПАРТИКУЛАРНО АГРЕСИВАН, ту универзалност не посједује, ексклузиван је и није у стању "утопити" свој хуманизам у опће, нерелигијске принципе људског живљења. Када су прије неколико година делегати Еуропске уније расправљали о својим цивилизацијским основама, одбили су да у преамбули спомену свој кришћански извор. И док кришћани праве универзалну људску заједницу ЛАИЧКОГ КАРАКТЕРА, исламски вјерници настоје направити УММУ, универзалну исламску, ВЈЕРСКУ заједницу.

Белај на нашим, еуропским просторима, дакле, настаје када се исламска религија и њене

цивилизацијске карактеристике настоје наметнути нама који тој цивилизацији не припадамо. У некадашњем мултиетничком и мултивјерском Сарајеву живјело је 43 одсто муслимана, 34 одсто Срба, осам одсто Југославена, седам одсто Хрвата, те нешто Јевреја и осталих припадника различитих народа. Религија је била приватна ствар сваког грађанина. У данашњем Сарајеву са око 95 одсто Бошњака, исламска религија је постала наметнута јавна ствар, изузетно агресивна према преосталом (све мањем) немуслиманском живљу. Ислам је уведен у дјечје вртиће, воде се вјерске кампање против Дједа Мраза, на жене се утјече да носе хиџаб, вјерски поглавар физички изједначава Бошњаке са Турцима, а о Турској се говори као о "духовној мајци Бошњака", ТВ Al-Jazeera је већ ту, вехабије се војнички организирају, интелектуалне асоцијације и политичке партије, без обзира на назив, су происламске, кришћани (Срби и Хрвати) се проказују као агресори на БиХ, итд. Изнад свега, исламизација Балкана је у пуном тијеку. Лондонски "Time" пише о томе, а неки научници тврде да ће исламизација Балкана бити довршена до 2050.

Пошто је, на веома дуго вријеме, процес исламизације барем половине БиХ иреверзибилан процес, морамо се, нажалост, растајати. Хрвати не могу дозволити да потпадну под духовно туторство једне њима стране цивилизације и морају одмах подузети све (ван)институционалне мјере како би остали своји на своме. Ниетзсцхе је говорио о вјечитом враћању истог, а Хегел о томе да се повијест понавља два пута. И ма колико то патетично и демодирано звучало у доба глобализације, кришћани на овим просторима наново остају на бранику кришћанске Еуропе која, такођер, одбацујући за њу погубан мултикултурализам, устаје против исламизације својих, сјевернијих простора.

Аутор је потпредседник Републике Српске

(nezavisne.com)